

Ordonanță de urgență a Guvernului
pentru egalizarea drepturilor salariale pentru funcții similare la nivelul aparatului propriu al
Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală - aparat propriu și
structurile subordonate acestuia și Autoritatea Vamală Română

Având în vedere procesul continuu și susținut al Guvernului României în cadrul politicilor salariale de eliminare a inechităților și discrepanțelor salariale înregistrate la nivelul sistemului bugetar, **în contextul jurisprudenței favorabile a instanțelor de judecată, inclusiv a Curții Constituționale,**

Ținând cont de faptul că, în îndeplinirea funcțiilor sale pentru menținerea echilibrului bugetar, Ministerului Finanțelor îi revine dificila sarcină de a asigura resursele bugetare necesare susținerii măsurilor adoptate prin diferite proiecte de politici publice/acte normative, cu încadrarea în obiectivele bugetare pe termen mediu și țintele de deficit asumate, fără ca majorarea deficitului bugetului public să afecteze sustenabilitatea pe termen mediu a bugetelor publice și implicit capacitatea statului de a obține finanțare la costuri sustenabile, aspect de importanță deosebită, urmărind inclusiv respectarea cadrului legal necesar pentru colectarea veniturilor publice, astfel încât să fie asigurate stabilitatea bugetară și, pe cale de consecință, echilibrul social și economic, elemente care privesc securitatea națională,

Luând în considerare că, la nivel teritorial aceste atribuții sunt duse la îndeplinire prin personalul specializat al direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, iar lipsa unei activități coerente și a unei capacități de menținere a stabilității personalului la nivelul acestor structuri poate avea efecte negative asupra ritmului de încasare a veniturilor bugetare, ceea ce conduce la creșterea restanțelor sumelor datorate bugetului general consolidat, cu efecte negative asupra funcționării eficiente și a stabilității statului,

având în vedere că, raportat la specificul și complexitatea atribuțiilor desfășurate la nivelul sistemului finanțelor publice menținerea discrepanțelor salariale până la aprobarea unei grile specifice de salarizare apare ca nejustificată și discriminatorie,

având în vedere că activitățile complexe derulate la nivelul sistemului finanțelor publice și riscurile aferente operațiunilor ce intră în sfera de competență sunt elemente care justifică importanța deosebită a activității derulată prin intermediul Ministerului Finanțelor și structurilor aflate în subordinea acestuia, precum și imperativul asigurării unei stabilități a personalului specializat din cadrul acestora justifică eliminarea discrepanțelor salariale existente în prezent prin egalizarea salariilor de bază la nivelul sistemului, pe categorii de funcții și nivel ierarhic de subordonare,

ținând cont că aceste măsuri au ca scop determinat gestionarea eficientă a resurselor umane și financiare alocate la nivelul acestor structuri, precum și crearea premiselor necesare îmbunătățirii planificării și sustenabilității bugetare, controlului, reducerii costului colectării și sporirii colectării veniturilor,

luând în considerare faptul că lipsa unei reglementări privind eliminarea discriminărilor

salariale și în ceea ce privește stabilirea salariilor lunare ale personalului din sistemul finanțelor publice ar genera menținerea unor inechități salariale nejustificate,

având în vedere faptul că neacordarea drepturilor salariale propuse prin prezenta ordonanță de urgență ar putea conduce la intensificarea evenimentelor negative, cu consecințe asupra desfășurării în condiții normale a activității de programare bugetară, analiză și sinteză în probleme financiar-bugetare și fiscale, și de colectare a veniturilor, consecințe care se pot răsfrânge inclusiv asupra economiei naționale,

ținând seama de faptul că prin adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se înlătură, în perspectivă, și situațiile potențial litigioase din actele normative care reglementează salarizarea acestor categorii de personal, ceea ce presupune un impact financiar redus asupra bugetului general consolidat,

apreciind că luarea de urgență a unor măsuri de îmbunătățire a activității sistemului finanțelor publice va conduce la:

- îndeplinirea obiectivelor asumate la nivel național, legate de gestionarea împrumuturilor contractate de România, inclusiv a celor finanțate din fonduri nerambursabile și componenta de împrumut prevăzută în cadrul PNRR,
- consolidarea capacității Ministerului Finanțelor de a gestiona eficient datoria publică guvernamentală asigurând resursele financiare necesare finanțării deficitelor bugetare și refinanțării datoriei publice guvernamentale,
- creșterea colectării veniturilor bugetare raportat la nivelul produsului intern brut și îndeplinirea țintelor fiscale,
- asigurarea unei colectări eficiente care să susțină resursele necesare cheltuielilor bugetare în contextul obligațiilor asumate privind respectarea țintei de deficit convenite cu partenerii externi,
- stoparea fenomenului de migrare a personalului specializat către alte instituții publice sau către mediul privat în condițiile în care, s-a suspendat ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacante,

ținând seama de faptul că procesul de formare profesională și specializare a personalului din cadrul sistemului finanțelor publice durează până la 10 ani,

în considerarea faptului că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat și că neadoptarea acestor măsuri ar avea consecințe negative asupra bugetului consolidat, îmbunătățirea activității sistemului finanțelor publice fiind absolut necesară,

întrucât aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Articol unic - (1) Pentru eliminarea discriminărilor de ordin salarial și pentru respectarea principiilor consacrate la nivel constituțional, precum și a principiilor sistemului de salarizare prevăzute la art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, salariile de baza brute acordate personalului din aparatul central al Ministerului Finanțelor, ANAF, AVR și structurile aflate în subordinea acestora se stabilesc prin egalizare pe fiecare categorie de funcție în parte.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin.(1), Ministerul Finanțelor împreună cu ANAF, AVR și structurile subordonate acestora determină procentul ce reprezintă diferența, pe fiecare categorie de funcție, grad, gradație, în parte, dintre quantumul brut al salariilor de bază aflate în plată la nivelul aparatului central al Ministerului Finanțelor, ANAF, AVR și structurile aflate în subordinea acestora și quantumul brut al salariilor de bază la care se adaugă sumele rezultate ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești definitive, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Procentul la nivel maxim rezultat în urma analizei efectuate conform alin.(2) se aplică quantumului brut al salariilor de bază de care beneficiază la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență personalul prevăzut la alin. (1), pentru fiecare categorie de funcție.

(4) În cazul funcțiilor pentru care nu se identifică corespondent în statul de funcții al aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, ANAF - aparat propriu și structurile subordonate acestora și AVR și pentru care egalizarea nu se poate realiza conform alin.(3), stabilirea salariilor de bază se face prin acordarea la salariul aflat în plată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a diferenței procentuale, la nivel maxim, rezultată din aplicarea alin.(2).

(5) Analiza efectuată conform alin.(2) se aprobă, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului finanțelor.

(6) Salariile de bază ale personalului din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Autorității Vamale Române se recalculează și se stabilesc, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin derogare de la prevederile art.9 din Legea nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, potrivit algoritmului stabilit prin prezenta ordonanță.

(7) Salariile care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sunt stabilite ca urmare a aplicării hotărârilor judecătorești definitive se recalculează conform dispozițiilor alin.(3), fără a se putea depăși procentul maxim rezultat din aplicarea alin.(2).

(8) Sporul de confidențialitate și sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică, care stau la baza egalizării prevăzută de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, nu se acordă.

**PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU**

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

Ordonanță de urgență pentru egalizarea drepturilor salariale pentru funcții similare la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală - aparat propriu și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Prezentul proiect de act normativ reprezintă inițiativa Ministerului Finanțelor în vederea eliminării inechităților și discriminărilor existente la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală - aparat propriu și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română din perspectiva drepturilor salariale, în acord cu principiile constituționale care reglementează tratamentul egal în fața legii prevăzute la art. 16 din Constituția României, republicată, conform căruia „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

2.2. Descrierea situației actuale

În prezent, Ministerul Finanțelor este organizat și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, care aplică strategia și Programul de guvernare în domeniul finanțelor publice. Realizarea principalelor funcții ale aparatului propriu Ministerului Finanțelor, precum cele de strategie în domeniul fiscal-bugetar, contabilitate publică și datorie publică, de sinteză și reglementare, de reprezentare a statului și a Guvernului României în plan intern și extern, de prognoză prin care se asigură elaborarea de studii și prognoze pe termen scurt, mediu și lung privind evoluția economiei românești, de concepție bugetară și fiscală, de administrare a veniturilor statului, de administrare a datoriei publice, nu pot fi îndeplinite decât prin menținerea unei continuități a personalului specializat al structurilor care, prin atribuțiile lor, realizează aceste funcții extrem de importante ale Guvernului.

Enumerăm în acest sens administrarea anuală a fondurilor publice în valoare de peste 280 miliarde de lei, coordonarea întregului mecanism al plăților prin intermediul trezoreriei statului, gestiunea datoriei publice externe și interne sau asigurarea reprezentării juridice a României în cele mai complexe litigii arbitrale investiționale de competența Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții, unde valorile despăgubirilor pot ajunge la un nivel substanțial.

Așa cum rezultă din funcțiile Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală - aparat propriu și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română, prin intermediul acestora se gestionează domeniul financiar-fiscal al României, aspect de importanță deosebită, urmărind asigurarea funcționalității întregului sistem organizațional al statului, prin instituirea cadrului legal pentru colectarea veniturilor publice și urmărirea cheltuielilor astfel încât să determine stabilitatea bugetară

și, pe cale de consecință, a echilibrului social și economic, elemente care privesc securitatea națională.

În sensul celor de mai sus, ținând cont de faptul că, în îndeplinirea funcțiilor sale pentru menținerea echilibrului bugetar, Ministerului Finanțelor îi revine dificila sarcină de a asigura resursele bugetare necesare susținerii măsurilor adoptate prin diferite proiecte de politici publice/acte normative, cu încadrarea în obiectivele bugetare pe termen mediu și țintele de deficit asumate, fără ca majorarea deficitului bugetului public să afecteze sustenabilitatea pe termen mediu a bugetelor publice și implicit capacitatea statului de a obține finanțare la costuri sustenabile, aspect de importanță deosebită, urmărind inclusiv respectarea cadrului legal necesar pentru colectarea veniturilor publice, astfel încât să determine stabilitatea bugetară și, pe cale de consecință, echilibrul social și economic, elemente care privesc securitatea națională, în vederea evitării riscului sistemic de migrare a specialiștilor și personalului cu experiență în domeniu către alte domenii mai bine remunerate se impune emiterea unui act normativ prin care să se elimine inechitățile și discrepanțele salariale înregistrate în sistemul finanțelor publice, ținând cont atât de principiile constituționale cât și de jurisprudența favorabilă a instanțelor de judecată, inclusiv a Curții Constituționale, astfel încât să se asigure un pachet salarial motivant care să ofere demnitate umană angajaților aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală - aparat propriu și structurile subordonate acesteia și Autoritatea Vamală Română și care să fie și atractiv pe piața forței de muncă. Este de precizat că acest pachet salarial trebuie să fie motivant și să justifice stresul neuro-psihic generat de volumul și complexitatea activităților desfășurate și răspunderea asumată dar și să permită menținerea și atragerea în sistem a personalului de înaltă competență¹.

Astfel, în prezent, la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală - aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămirilor, salarizarea funcționarilor publici/personalului contractual se realizează în baza dispozițiilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

În procedurile de aplicare de dispozițiilor legale, ulterior intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 153/2017, urmare a acțiunilor în justiție promovate de angajații autorităților menționate anterior au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive prin care în favoarea personalului care a acționat în instanță au fost stabilite drepturi suplimentare de natură salarială care au generat inegalități și discriminări în ceea ce privește salarizarea între personal aflat în situații similare.

Astfel, funcționarii care au exercitat/exercită competențe similare ocupând funcții echivalente (ex. consilier, consilier juridic, expert, inspector etc.) sunt salarizați diferit, în funcție de drepturile conferite prin hotărâri judecătorești.

În jurisprudența națională, două structuri teritoriale au constituit inițial repere de determinare jurisprudențială a drepturilor de natură salarială - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați - ulterior, instanțele de judecată soluționând acțiunile prin care se solicita "salarizarea la nivel maxim existent în plată", succesiv, și la alte structuri în cadrul cărora își exercitau funcțiile persoanele cărora le-au fost stabilite drepturi suplimentare. S-a ajuns, astfel, în situația în care funcționari încadrați în aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate au obținut hotărâri judecătorești definitive, conform Codului de procedură civilă, prin care le-au fost recunoscute drepturi salariale suplimentare, în timp ce alții nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015, dar și ulterior, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului

1 Raportul nr.31/27.09.2018 privind examinarea psihologică a personalului cu funcție de decizie din cadrul MFP

nr. 43/2016 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2015, astfel cum au fost interpretate prin Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu nr. 23/2016, nr. 54/2017 și nr.49/2018 și respectiv Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, s-a creat posibilitatea ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice care avea un nivel al salariului de bază mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Dispoziții similare au fost prevăzute ulterior în art. 39 alin. (4) din Legea nr. 153/2017, aplicabile în situația în care există salariați în cadrul autorităților/instituțiilor publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, în aceste situații nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare urmând a se stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

Însă, în raport de împrejurarea că drepturile salariale suplimentare au fost determinate prin hotărâri judecătorești (neavute în vedere la elaborarea actelor normative menționate anterior), procedura de egalizare a salariilor funcționarilor exclusiv pe baza unor acte administrative era/este limitată la organizarea legii ori executarea în concret a acesteia și nu poate intra în conflict cu legea în aplicarea căreia a fost adoptată.

Cu alte cuvinte, la elaborarea fiecărei legi de salarizare în sistemul public, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, au fost luate în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu s-au inclus drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

Actele normative enumerate anterior nu au fost precedate de adoptarea unei norme primare de egalizare a salariilor (cu recunoașterea drepturilor salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești), astfel încât până în prezent nu s-a reușit eliminarea inechităților de natură salarială existente în sistemul de salarizare din domeniul finanțelor publice.

În acest context, având în vedere procesul continuu și susținut al Guvernului României în cadrul politicilor de eliminare a inechităților și discrepanțelor salariale înregistrate la nivelul sistemului bugetar, în contextul jurisprudenței favorabile a instanțelor de judecată, inclusiv a Curții Constituționale, conform Deciziei nr.794/2016, în baza aceluiași principiu de eliminare a discrepanțelor salariale pe funcții similare, și ținând cont de faptul că raportat la specificul și complexitatea atribuțiilor desfășurate la nivelul sistemului finanțelor publice menținerea discrepanțelor salariale până la aprobarea unei grile specifice de salarizare apare ca nejustificată și discriminatorie.

Lipsa unei activități coerente și a unei capacități de menținere a stabilității personalului la nivelul structurilor sus-menționate are efecte negative asupra ritmului de încasare a veniturilor bugetare, ceea ce conduce la creșterea restanțelor sumelor datorate bugetului general consolidat, cu efecte negative asupra funcționării eficiente și a stabilității statului și cu privire la menținerea echilibrului macroeconomic și bugetar.

Având în vedere că aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și Autoritatea Națională a Vămilelor îndeplinesc rolul de „organ fiscal”, în sensul dispozițiilor Codului de procedură fiscală, având atribuții de reglementare a legislației fiscale, de colectare a veniturilor fiscale, monitorizarea conformității fiscale, administrare a creanțelor fiscale, aceste structuri și, implicit personalul care își desfășoară activitatea în cadrul acestora are o importanță crucială într-o societate, fiind responsabil cu colectarea veniturilor fiscale necesare pentru funcționarea Guvernului și pentru finanțarea serviciilor publice, cum ar fi educația, sănătatea și infrastructura.

În aceste condiții, ținând cont de faptul că personalul prevăzut de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență îndeplinește atribuții menite să ducă la îndeplinirea aceluiași scop comun, respectiv asigurarea stabilității la nivel macroeconomic, și își desfășoară activitatea în aceleași condiții specifice sistemului finanțelor publice, acesta este îndreptățit să beneficieze de o salarizare justă și echitabilă care să răspundă principiilor consfințite și prin Legea nr.153/2017 ce vizează nediscriminarea, egalitatea și respectarea importanței sociale a muncii. În acest sens sunt prevederile art. 6 lit.b)-d) din Legea nr.153/2017, în cuprinsul cărora se prevede că:

a) nediscriminarea din punct de vedere salarial reprezintă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

b) egalitatea este menită să asigure salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

c) recunoașterea importanței sociale a muncii, prin salarizarea personalului din sectorul bugetar în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor.

În consecință, având în vedere că activitățile complexe derulate la nivelul sistemului finanțelor publice și riscurile aferente operațiunilor ce intră în sfera de competență sunt elemente care justifică importanța deosebită a activității derulate prin intermediul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămilelor, precum și imperativul asigurării unei stabilități a personalului specializat din cadrul acestora justifică eliminarea discrepanțelor salariale existente în prezent prin egalizarea salariilor de bază la nivelul sistemului, pe categorii de funcții și nivel ierarhic de subordonare, ceea ce reclamă luarea unor măsuri urgente, prin adoptarea unui act normativ cu caracter special, care să rezolve punctual problemele de salarizare din sistemul finanțelor publice,

luând în considerare faptul că neacordarea drepturilor salariale propuse prin prezenta ordonanță de urgență ar putea conduce la intensificarea evenimentelor negative, cu consecințe asupra desfășurării în condiții normale a activității de programare bugetară, analiză și sinteză în probleme financiar-bugetare și fiscale, și de colectare a veniturilor, consecințe care se pot răstrânge inclusiv asupra economiei naționale, prin declanșarea unor greve anunțate deja de reprezentanții sindicali,

apreciind că luarea de urgență a unor măsuri de îmbunătățire a activității sistemului finanțelor publice va conduce la:

- îndeplinirea obiectivelor asumate la nivel național, legate de gestionarea împrumuturilor contractate de România, inclusiv a celor finanțate din fonduri nerambursabile și componenta de împrumut prevăzută în cadrul PNRR,

- consolidarea capacității Ministerului Finanțelor de a gestiona eficient datoria publică guvernamentală asigurând resursele financiare necesare finanțării deficitelor bugetare și refinanțării datoriei publice guvernamentale,

- creșterea colectării veniturilor bugetare raportat la nivelul produsului intern brut și îndeplinirea țintelor fiscale,

- asigurarea unei colectări eficiente care să susțină resursele necesare cheltuielilor bugetare în contextul obligațiilor asumate privind respectarea țintei de deficit convenite cu partenerii externi,

- stoparea fenomenului de migrare a personalului specializat către alte instituții publice sau către mediul privat, în condițiile în care s-a suspendat ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacante,

ținând seama de faptul că procesul de formare profesională și specializare a personalului din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămilelor durează între 5 și 10 ani,

În considerarea faptului că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat și că neadoptarea acestor măsuri ar avea consecințe negative asupra bugetului consolidat, îmbunătățirea activității sistemului finanțelor publice fiind absolut necesară,

întrucât aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, a fost elaborată prezenta ordonanță de urgență a Guvernului.

2.3. Schimbări preconizate

Astfel, prin prezentul proiect se propune ca pentru eliminarea discriminărilor de ordin salarial și a respectării principiilor consacrate la nivel constituțional de dispozițiile art.16 din Constituția României, republicată, aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămirilor trebuie să li se stabilească procentul ce reprezintă diferența, pe fiecare categorie de funcție în parte, dintre cuantumul brut al salariilor de bază aflate în plată la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămirilor și cuantumul brut al salariilor de bază aferente aceleiași categorii de personal, la care se adaugă sumele rezultate ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești definitive, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență,.

Pentru personalul sus-menționat procentul se va identifica ca unic procent, la nivel maxim, rezultat în urma analizei efectuate de instituțiile mai sus-menționate și se aplică pentru fiecare categorie de funcție în parte din cadrul fiecărei instituții, analiza astfel efectuată urmând să fie aprobată în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului finanțelor. Este important de menționat că acest unic procent, calculat în urma analizei efectuate la nivelul celor trei structuri vizate de prezenta ordonanță de urgență, va fi stabilit la nivel maxim și va fi aplicat o singură dată tuturor categoriilor de funcții publice.

În cazul funcțiilor pentru care nu se identifică corespondent în statul de funcții al aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămirilor egalizarea se realizează cu acordarea la salariul de bază aflat în plată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a diferenței procentuale, la nivel maxim, rezultată în urma analizei efectuată la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămirilor.

Egalizarea salariilor de bază brute ale personalului prevăzut de prezenta ordonanță de urgență se efectuează începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, iar salariile de bază care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sunt stabilite ca urmare a aplicării hotărârilor judecătorești definitive sunt recalculat, urmând să fie supuse procesului de egalizare, fără însă ca acestea să poată depăși procentul maxim rezultat în urma analizei efectuate și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.

Totodată, pentru a asigura aplicarea echitabilă a dispozițiilor prezentului act normativ și pentru evitarea riscului aplicării eronate, sporul de confidențialitate și sporul pentru stres neuropsihic, care stau la bază egalizării prevăzută de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și care au făcut obiectul hotărârilor judecătorești definitive, nu se mai acordă.

Așadar, prin această egalizare se face aplicarea dispozițiilor art. 16 din Constituția

României, republicată, și se restabilește echilibrul între funcționari aflați în situații profesionale identice, aparținând aceluiași sistem și îndeplinind atribuții specifice organului fiscal, prin alinierea corespunzătoare a drepturilor salariale ale acestora.

De altfel, principiile avute în vedere la realizarea prezentei egalizări salariale și consacrate în cuprinsul Legii-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în special principiul egalității și principiul importanței sociale a muncii, conform cărora este necesară asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală, salarizarea personalului din sectorul bugetar trebuind să se realizeze în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor, sunt validate și de Curtea II Constituțională, prin Decizia nr.794/2016, dar și de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.23/2016.

În acest sens, precizăm că în considerațiile sale cuprinse în Decizia nr.794/2016 Curtea Constituțională reține cu privire la respectarea dispozițiilor art. 16 din Constituția României, republicată, că „(...) așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).”

Or, din moment ce situația juridică a personalului din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămirilor, desfășurând activitatea în aceleași condiții, este similară, atunci și tratamentul juridic aplicabil trebuie să fie același.

Totodată, „(...) în jurisprudența sa referitoare la art. 124 și art. 126 din Constituție și la efectele hotărârilor judecătorești, a stabilit, că “înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească- desemnând tocmai rezultatul activității judiciare - reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătii. Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice. Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2012, și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013). De asemenea, prin Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, precitată, Curtea a stabilit că “sensul art. 124 alin. (1) din Constituție este acela că organele care înfăptuiesc justiția și care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, sunt instanțe judecătorești trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în sfera publică și în circuitul civil. Dispoziția constituțională consacră principiul legalității actului de justiție” și trebuie corelată cu prevederea art. 16 alin. (2) din Constituție,

potrivit căreia "Nimeni nu este mai presus de lege", și cu cea a art. 124 alin. (3) din Constituție, care prevede alte două principii constituționale: independența judecătorului și supunerea lui numai legii".

Totodată, în cuprinsul Deciziei nr.23/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „Pe de altă parte, la nivelul Uniunii Europene există reglementări care au caracter prioritar față de cele din dreptul intern, date fiind cele prevăzute de art. 20 din Constituția României, și anume: Directiva 2006/54/CE din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă (precedată de Directiva 76/207 a Consiliului din 9 februarie 1976), Directiva Consiliului 2000/43 din 19 iulie 2000 privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, precum și Directiva Consiliului 2000/78/CE din 2 decembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă; chiar dacă aceste acte normative nu vizează principiul "la muncă egală, remunerație egală", trebuie menționat că prin aceste acte comunitare se urmărește înlăturarea pe întreg teritoriul Uniunii a discriminărilor bazate pe rasă sau origine etnică, precum și pe criteriile de sex, apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă. Interpretarea dată prin prezenta decizie, fundamentată, între altele, și pe principiul nediscriminării, nu contravine celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 818 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, potrivit căreia "prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative"; aceeași soluție se reflectă și în deciziile Curții Constituționale nr. 819 și nr. 820 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, și nr. 1.325 din 4 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008".

Așadar, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care determină, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Prezentul proiect de act normativ își propune astfel să asigure aplicarea corespunzătoare a principiului egalității, de altfel consacrat și în cuprinsul art.6 lit.c) din Legea nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

2.4. Alte informații

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Luarea de urgență a unor măsuri de îmbunătățire a activității sistemului finanțelor publice va conduce la:

- îndeplinirea obiectivelor asumate la nivel național, legate de gestionarea împrumuturilor contractate de România, inclusiv a celor finanțate din fonduri nerambursabile și componenta de împrumut prevăzută în cadrul PNRR,
- consolidarea capacității Ministerului Finanțelor de a gestiona eficient datoria publică guvernamentală asigurând resursele financiare necesare finanțării deficitelor bugetare și refinanțării datoriei publice guvernamentale,
- creșterea colectării veniturilor bugetare raportat la nivelul produsului intern brut și

îndeplinirea țintelor fiscale,

- asigurarea unei colectări eficiente care să susțină resursele necesare cheltuielilor bugetare în contextul obligațiilor asumate privind respectarea țintei de deficit convenite cu partenerii externi,

- stoparea fenomenului de migrare a personalului specializat către alte instituții publice sau către mediul privat în condițiile în care, s-a suspendat ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacanțe.

3.2. Impactul social

Ca urmare a menținerii în activitate a personalului calificat din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală- aparat propriu și structurile subordonate acesteia, precum și al Autorității Naționale a Vămilelor, se va reflecta în mod corespunzător în modul de îndeplinire a obiectivelor și sarcinilor instituționale.

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4. Impactul macroeconomic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.6. Impactul asupra mediului înconjurător

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9. Alte informații

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						

b) bugete locale: (i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4 Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau a cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații						

Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: Emiterea ordinului ministrului finanțelor prin care se aprobă analiza de egalizare prevăzută la articolul unic alin. (5) din proiectul de ordonanță de urgență.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.1 Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6. Alte informații
Secțiunea a 6-a Consultări efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi
6.6. Alte informații
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ Proiectul de act normativ respectă dispozițiile art. 7 alin.(13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului, în

urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Secțiunea a 8-a

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsuri de punere în aplicare a proiectului de act normativ

a) necesitatea înființării unor noi organisme în cadrul administrației publice centrale și/sau locale;

b) necesitatea extinderii competențelor instituțiilor existente.

Proiectul de act normativ nu se referă la acest aspect.

8.2. Alte informații

Față de cele prezentate, a fost promovată prezenta Ordonanță de urgență a Guvernului pentru egalizarea drepturilor salariale pentru funcții similare la nivelul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală - aparat propriu și structurile subordonate acestuia și Autoritatea Vamală Română.

Ministrul finanțelor

MARCEL-IOAN BOLOȘ

Avizează:

Viceprim-ministru

MARIAN NEACȘU

Ministrul Muncii și Solidarității Sociale
Simona BUCURA- OPRESCU

Ministrul Justiției
Alina - Ștefania GHORGHIU

